

3. De motivering van de beslissing in hoger beroep

3.1 Het gaat in dit geding kort gezegd om het volgende. Begin september 2002 zijn Hofs c.s. met ING een kredietovereenkomst aangegaan. Het krediet was bestemd om te worden doorgeleend aan het computerbedrijf van (onder anderen) de zoon van Hofs c.s., dat aanvankelijk werd gedreven als vennootschap onder firma Xenon Computers v.o.f. en later werd ingebracht in Xenon Webstore B.V. Tot zekerheid verleenden Hofs c.s. aan ING een tweede hypotheekrecht op hun woning. De bedoeling was dat het krediet per 1 juli 2003 zou worden omgezet naar Xenon Webstore B.V., maar als deze niet zou voldoen aan de geldende bancaire voorwaarden, zou de kredietfaciliteit aan Hofs c.s. worden gecontinueerd. Xenon Webstore B.V. voldeed niet aan de gestelde voorwaarden, en het krediet is niet omgezet. In december 2003 ging Xenon Webstore B.V. failliet. Op 11 december 2003 legde V.N.I Enschede B.V. (hierna: VNI) conservatoir beslag op de woning van Hofs c.s. Bij brief van 9 april 2004 deden Hofs c.s. bij monde van hun advocaat een beroep op vernietiging dan wel ontbinding van de kredietovereenkomst. Eind 2004 vroeg VNI het faillissement aan van appellant sub 1. Hofs c.s. verzochten toelating tot de wettelijke schuldsaneringsregeling, welk verzoek in maart 2005 is toegewezen. De schuldsanering eindigde in juli 2007. Correspondentie tussen partijen leidde niet tot een oplossing. ING zegde de executieveiling van de woning aan tegen 1 juli 2008. Een door Hofs c.s. in kort geding gevraagd verbod werd niet toegewezen. Hofs c.s. betaalden op 30 juni 2008 een bedrag van € 265.000, waarna de executieveiling geen doorgang vond.

3.2 Inmiddels waren Hofs c.s. op 25 juni 2008 een bodemprocedure begonnen tegen ING. Zij vorderden verklaring voor recht dat de kredietovereenkomst buitengerechtigd is vernietigd dan wel ontbonden, subsidiair vernietiging dan wel ontbinding daarvan, met bepaling dat Hofs c.s. ING ter zake deze overeenkomst niets althans een door de rechtbank in goede justitie te bepalen bedrag verschuldigd zijn, op grond van hun stellingen dat Hofs c.s. hebben gedwaald bij het aangaan van de overeenkomst en dat ING toerekenbaar is tekortgeschoten door haar zorgplicht jegens Hofs c.s. te schenden. Bij vonnis van 4 maart 2009 wees de rechtbank Amsterdam de vorderingen af. Het vonnis werd in hoger beroep bekrachtigd en het cassatieberoep tegen het arrest van het hof werd verworpen.

3.3 Bij brief van hun advocaat van 17 oktober 2012 stelden Hofs c.s. ING aansprakelijk voor hun schade als gevolg van onrechtmatig handelen c.q. wanprestatie door ING. Vervolgens werd de onderhavige procedure aanhangig gemaakt. Hofs c.s. vorderen daarin vergoeding van elf schadeposten, veroorzaakt door zestien beweerdelijk onrechtmatige handelingen c.q. wanprestaties van de kant van ING. De rechtbank wees de vorderingen af. Hofs c.s. voert tegen die beslissing 29 grieven aan.

3.4 Het hof maakt uit de grieven op dat Hofs c.s. het geschil in volle omvang opnieuw ter beoordeling voorleggen. Het hof zal het geschil opnieuw beoordelen.

3.5 Het meest verstrekkende verweer van ING luidt dat de vorderingen I tot en met VII zijn verjaard. ING voert daartoe aan dat tussen partijen is gecorrespondeerd en geprocedeerd over dwaling, misbruik van omstandigheden en bedrog, maar dat Hofs c.s. zich tot de brief van 17 oktober 2012 niet hebben beroepen op onrechtmatig handelen of wanprestatie. Voor vorderingen in verband met het handelen van de bank tot 17 oktober 2007 geldt daarom dat deze zijn verjaard. Hofs c.s. stellen daartegenover, onder verwijzing naar onder meer een aantal brieven, dat de verjaring is gestuit.